

Reis naar Oekraïne en vrijwilligerswerk in Zavarnytsia
zaterdag 16/7 tot ma 3/8/2016

Rita en ik namen zaterdag 16 juli het vliegtuig naar Kiev. Het begon al goed want we hadden vertraging. Eens in Kiev aangekomen liepen we als zotten door de luchthaven om ons vliegtuig naar Lviv niet te missen. Dat bleek vergeefse moeite want dat vliegtuig bleek zelfs nog niet geland te zijn. Het personeel zelf wou geen enkele info geven over wat er juist aan de hand was. Dus wachten was de boodschap! Twee uur later konden we vertrekken. Rita belde al maar naar Luba om te verwittigen dat we 2 uur later in Lviv zouden arriveren. Daar aangekomen wachtte ons nog een lange rit van 2 uur met de auto naar Zavarnytsia. Slapen kwam er niet van want de staat van de wegen in Oekraïne is erbarmelijk!

De jaarlijkse bedevaart had dat weekend plaats in het dorp; de nachtelijke kaarskesprocessie was al afgelopen.

Luba Bilinska, Rita Driesen (bijna onzichtbaar naast Luba) en Luce Plinke

Honderden bedevaarders lagen al te slapen gewoon op de grond in openlucht. De volgende morgen moesten we al vroeg op want er was een Heilige Mis van 3 uur buiten die bijgewoond werd door een massa bedevaarders. Gelukkig had Luba, onze fantastische begeleidster gezorgd voor een zitplaats ! Het was echt indrukwekkend!

In de toespraak van de minister van Cultuur werden we vernoemd als de 2 Belgen die vrijwilligerswerk kwamen doen. 's Avonds lagen we, nog moe van de reis, al heel vroeg in ons bed! We logeerden in een mooie kamer van het seminarie.

Maandag om 18u gingen we naar de school om ons voor te stellen aan de kinderen en samen te eten . De volgende morgen startten we eindelijk onze missie. Rita, die altijd les had gegeven in (haar perfecte) Engels, gaf haar eerste les. We hadden ontbeten om 9 u en om 11u30 was er een break waarin de kinderen een "second breakfast" kregen. Stel je daar niet te veel van voor want het was heel sober : een soort van pap en sneden hard brood. Wij werden verwend met fruit , tomaten, komkommers, lekkere confituur en zelfs yoghurt wat daar niet zo vanzelfsprekend was en ook duur! We werden duidelijk behandeld als VIP's. In de namiddag was het mijn beurt . Animatie geven aan kinderen die praktisch geen Engels verstonden bleek toch niet zo makkelijk te zijn . Gelukkig was er Marianka die ook Rita hielp bij de Engelse les. Als lerares Engels was zij de geknipte tolk!

Ingang van de school

De volgende dagen ging dit vlotter en vlotter. We deden spelletjes, speelden sketches, zongen samen allerlei liedjes en dansten de Sirtaky. Het was heel leuk! Tijdens de dag gingen Rita en ik wat wandelen om de buurt te verkennen. Eens van de hoofdweg van het dorp kwam je in een heel ander Oekraïne terecht: geen asfalt meer, armoedige huizen. Het was net of je in een documentaire zat. In de ene tuin zag je een oude vrouw kippen plukken, in een andere voortuin waren ze gewoon in openlucht een juist geslacht varken in stukken aan het snijden. Op het veld werden er midden in het welige onkruid, pompoenen, komkommers, kolen en aardappelen geteeld. Veel variatie was er dus niet op tafel. In de weide stond één koe eenzaam te loeien. Fruit was er blijkbaar genoeg: pruimen en - kersenbomen hingen vol met vruchten.

We traden ook op als gastsprekers op een conferentie van de directies van de omliggende scholen die heel blij waren dat er interesse was vanuit België om hen te helpen. Want dat hebben we regelmatig terug gehoord dat de Oekraïners zich in de steek gelaten voelen door de wereld. Ze horen niet bij de Europese Unie en krijgen daar dan ook geen hulp van en aan de andere kant wordt de dreiging van de Russen steeds groter. De jeugd heeft daar echt geen toekomst en dromen er van te emigreren naar West-Europa.

Tijdens het weekend waren we vrij en reden in gezelschap van onze bereidwillige begeleidster Luba naar Ivano Frankivsk, een provinciestedje meer naar het zuiden. Daar werden we hartelijk ontvangen in een klooster en mochten zelfs in de mooiste en chiekste kamer logeren. De zusters gingen zelfs met ons op uitstap naar de Karpaten. Ik heb er zelf niet zo veel van kunnen genieten want ik was ondertussen geveld door een virus, had koorts en wou vooral slapen. Luba had ondertussen telefoon gekregen van de school dat ze het zomerkamp hadden afgebroken omdat er ook daar verschillende kinderen ziek waren geworden en iedereen naar huis was gegaan. Ook in het dorp en in het seminarie had het virus zijn werk gedaan. Dus konden we maandag tot onze grote spijt niet terug naar de school. We hebben dan maar heel de week het stadje uitgekamd, verschillende kerken bezocht en wat gelezen in de prachtige kloostertuin. Zaterdag vertrokken we naar Lviv. Luba had 3 ticketten geboekt op een heel luxueuze trein. Tijdens de rit konden we een klein stukje meer zien van Oekraïne. Het is een heel mooi, groen land met overal prachtige kerken. In Lviv kregen we een kamer in een klooster dat midden in de stad lag. Zondag hebben we Lviv verkend, een prachtige oude stad met een heel mooie kathedraal en nog meer mooie kerken. Maar eens buiten het centrum stonden er in plaats van statige gebouwen huizenblokken waar duidelijk de armsten woonden. Hier besepte ik dat het werk dat we in de hangar doen broodnodig is voor die mensen.

Maandag in de vroege morgen reden we naar de luchthaven om terug naar de luxe in België te keren (dit keer zonder vertraging) met het besef dat er nog veel werk aan de winkel is in Oekraïne.

See you back next year Oekraïne!

Luce Plinke